

Π Υ Ρ Ε Ο Ε ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 4. Τηλ. 639.095-629.769

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΜΑΪΟΣ 1976

ΕΤΟΣ Δ', ΠΕΡ. Β'. ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 6 (42). ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡΧ. 10 ■ ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ■ Διευθυντής Συντάξεως ΣΠΥΡ. ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

17 ΜΑΪΟΥ...

ΕΝΑΣ από τους ιστορικούς σταθμούς της πολυτάραχης ιστορίας του Έλληνικού Έθνους είναι, αναμφισβήτητα η περίοδος των Βαλκανικών πολέμων του 1912-1913. Τότε, οι νικηφόροι άγώνες του στρατευμένου Έλληνισμού, απέλευθέρωσαν από τον μακραίωνα τουρκικό ζυγό την Ήπειρο και την Μακεδονία. Την προέλαση του Έλληνικού στρατού, στις θόρειες περιοχές της ενιαίας Ήπειρου ανέκοψε και ανέντρεψε η ύστερόβουλη παρέμβαση των Μεγάλων Δυνάμεων, που τον υποχρέωσαν να άποσυρθή από τις ελληνικές περιοχές της Χειμάρρας, του Δελβίνου, του Άργυροκάστρου, της Κορυτσάς, επιδίδοντας στην Έλληνική Κυβέρνηση έκθιαστικό τελεσίγραφο: η άποσύρεια τα στρατεύματα η δέν σου δίνουμε τα επίσης ελληνικά νησιά του Αιγαίου. Η Έλληνική Κυβέρνησις, υποχρεώθηκε να υποχωρήσει στον έκθιασμό και να άταπατεί, για να επιβεβαιωθεί και στην περίπτωσι αυτή η άλήθεια της ρευστότητας της ήθικης και της συνεχώς μεταβαλλόμενης συμβατικότητας στις διεθνείς σχέσεις.

Με το Πρωτόκολλο αυτό, έπιβραβεύεται ο Βορειοηπειρωτικός άγώνας της εποχής εκείνης και άναγνωρίζεται ο Έλληνικός χαρακτήρας του πληθυσμού και παρέχονται έγυυήσεις για την διατήρησι από τον πληθυσμό αυτό των έθνικών του προνομίων σε ό,τι άφορα τη θρησκεία, τη λώσσα, την έκπαιδευσι και την διοίκηση. Τα προνόμια αυτά άνεγνώρισε και η Άλβανία, που προσυέγραψε το Πρωτόκολλο της Κερκύρας. Άσχετα άν στη συνέχεια τα καταπάτησε και τα καταπατεί, για να επιβεβαιωθεί και στην περίπτωσι αυτή η άλήθεια της ρευστότητας της ήθικης και της συνεχώς μεταβαλλόμενης συμβατικότητας στις διεθνείς σχέσεις.

Όσα έλέχθησαν πιο πάνω, είναι χιλιοειπωμένα και συνεπώς γνωστά σε όσους μελετούν, έστω και στοιχειώδως, την ιστορία του τόπου αυτού. Χρέος της εφημερίδος αυτής είναι να κεντρίσει την μνήμη και να συσχετίσει το χθές με το σήμερα, με τις άναγκαίες προεκτάσεις για το μέλλον. Και από την διεργασία αυτή, προκύπτουν τα ακόλουθα:

Π ρ ω τ ο ν, το Πρωτόκολλο της Κερκύρας είναι το έπιστέγασμα άγώνων και θυσιών των Βορειοηπειρωτών, για να κατακτήσουν τα έθνικα τους δίκαια, μέσα στα πλαίσια της Έλληνικής σκέψης και του Έλληνικού συναισθήματος.

Δ ε ύ τ ε ρ ο ν, άνάμνησι των έθνικών έπετειών, υποχρεώνει τους έπιζώντες σε εύλαβικό μνημόσυνο προς τα θύματα των έθνικών άγώνων και τον παραδειγματισμό των άπογόνων.

Τ ρ ί τ ο ν, τα έθνικά προνόμια των Βορειοηπειρωτών, που άναγνωρίστηκαν με το Πρωτόκολλο της Κερκύρας, καταπατώνται άπροκάλυπτα, υπό την στοιχειώδη τους μορφή, σαν άνθρώπινα δικαιώματα. Η κατάσταση αυτή, ύπαγορεύει την αντίστοιχη αντίδρασι, όλων εκείνων που έχουν το προνόμιο να ζούν σε έλεύθερες πατρίδες. Αντίδρασι, με γνώμονα ότι η σπόκτση και διατήρησι των δικαιωμάτων συνεπάγεται πίστι σ' αότη, ένότητα προσπαθειών, άγώνες και θυσίες, έντός των κανόνων της διεθνούς νομιμότητας.

Σάν πρώτη και άμεση σχετική ένέργεια, ύποδεικνύομε άμεσα και έντονα διαβήματα όλων των συλλογικών όργανων, καθώς και μεμονωμένων παραγόντων προς την Έπιτροπή Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

προς τον

«ΠΥΡΣΟΝ

ΒΟΡ. ΗΠΕΙΡΟΥ»

Χαιρετώμεν τον «Πυρσόν της Βορείου Ήπειρου» ως λάβαρον του έθνικού άγώνος, προς το σκληρωμένο κομμάτι της ελληνικής γής, που μαρτυρικώς ζούν άνθρωποι με ρωμαλέον ελληνικών πατριωτισμόν, με άγνην ελληνικήν ψυχήν, με άκμαίον ελληνικόν φρόνημα. Άνθρωποι του Θεού, που έσπερήθησαν, επί τóσους αιώνας, την έλευθερίαν και περιεφρονήθησαν πλειστάκις υπό των Εύρωπαϊκών συμβουλιών δια την άνάκτησιν των δικαιωμάτων των.

Και οι σκληροί άγώνες άρχίζουν τον Άπρίλιον του 1913 εις την Βόρειον Ήπειρον. Η περιοχή έγκαταλείφθαισα υπό των Άλβανών, εκάλεσε τον Μητροπολίτην Ιωαννίνων Σπυρίδωνα Βλάχον να κατέλθη εις Άργυροκάστρον και αναλάβη την όργάνωσιν της Έθνικής Άμύνης της Βορείου Ήπειρου. Και ο ύπέρροχος εκείνος Ιεράρχης τό έπέτυχε. Άππλλαγμένος μικροφιλιτιμών, άν και εις αυτόν προσεφέρθη η άρχηγία του Άγώνος, όμως χάριν της ένισχύσεως της ήθικης και ύλικής του άγώνος, κατέβαλε πάσαν προσπάθειαν και δια της έπιμονής του, έπέτυχεν όλων, άνατεθή η άρχηγία εις τον άείμνηστον Γεώργιον Χρηστάκην Ζωγράφον, δια της πολυτίμου συνεργασίας του οποίου, ο άγών ήχη εις αίσιον πέρας. Και διεδήχη ο άγών του 1914. Και η Βόρειος Ήπειρος έπανεστάτησε. Η Εύρωπαϊκή διπλωματία την ύπεδούλωσε. Της έπέβαλε πρίγκηπος ως βασιλείς και κατόπιν δυναστείαν Άλβανών δια να μη άφήση ήσυχον την Έκκλησίαν να λειτουργήσιν και τα σχολεία να διδάξουν την ελληνικήν γλώσσαν. Όσοι μιλούσαν περὶ Έλλάδος Πατρίδος, εις τας περιοχάς εκείνας κατεδιώκοντο μέχρι θανάτου. Και είναι θαύμα Κυρίου πως έχουν έναποσώθη τόσες ψυχές ανθρώπων που προσβλέπουν με άφοσίωσιν προς την Ιδέαν αυτής.

Είναι οι ίδιοι που έδειξαν όλην των την άφοσίωσιν προς την Μεγάλην Πατρίδα, ιδρύσαντες τα εύαγή ιδρύματα, τα Πολυτεχνεία, τα Στάδια.

Αύτην την Βόρειον Ήπειρον χαιρετώμεν και σήμερα εις τον «ΠΥΡΣΟΝ» με άγάπην.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΠ. ΛΕΚΑΣ
Δημοτικός Σύμβουλος Άθηναίων

ΤΟ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Του Συνεργάτου μας κ. ΗΛΙΑ ΚΩΝΣΤΑ

ΣΤ'.

Άπό ελληνικής πλευράς, διετυπώθησαν — όσον ήτο δυνατόν να διατυπωθούν τότε — ένδοιας άποψεις, ως προς τις έπιπτώσεις της άποκαταστάσεως των σχέσεων επί του έθνικού Βορειοηπειρωτικού θέματος. Άπαντών εις τεθέν σχετικόν έρώτημα, ό τότε ύπουργός Έξωτερικών Χρ. Ξανθόπουλος — Παλαμάς, έδήλωσε τα έξης:

«Η ύφισταμένη κατάσταση, κατ' ούδέν μετεβλήθη έξ έπόψεως θεμελιωδών ελληνικών θέσεων. Με μόνην την διαφοράν ότι την άπουσίαν άντικαθίστα η παρουσία, την άδιαφορίαν το ένδιαφέρον και την σιωπήν ο διάλογος... Εις το ένδιαφέρον, το όποιον ως ήτο φυσικόν, έξεδήλωσεν η Έλληνική Κυβέρνησις δια την έν Άλβανία όμογένειαν, η Άλβανική Κυβέρνησις άναπακρίθη κατά τρόπον ίκανοποιητικόν...»

Έξ άλλου, δια των μέσων έννημερώσεως της Έλληνικής Δημοσίας Γνώμης της εποχής εκείνης, διασαφήνισθη ότι, «ως προς τας ελληνικάς θέσεις δια την Βόρειον Ήπειρον και τους Έλληνας που διαβούν εις την Άλβανίαν, ούδεμία διαμενής μεταβολή έπέρχεται». Μετεδόθησαν δε «πληροφορία από ξένας διπλωματικές πηγάς, καθ' ός το Βορειοηπειρωτικόν θέμα κουδόλος περιελήφθη κατά τον όλφα η δήτα τρόπον εις την συμφωνίαν περὶ άποκαταστάσεως των διπλωματικών σχέσεων με τα Τίρανα».

Οι έν προκειμένω ένδοιασμοί είναι άπόρροια μερικών άπλών σκέψων και συλλογισμών, συνοψιζόμενων ως άκόλουθος: Το Βορειοηπειρωτικόν θέμα, ως θέμα χώρου και ως θέμα πληθυσμού διαβιούντος εις τον χώρο αυτόν, έχει καθιερωθή ως θέμα έθνικών πανελληνίων. Εις τα πραγματικά δεδομένα, έχουν έγγραφη ύποθήκαι αίματος, άφ' ής το θέμα τούτο έδημιουργήθη. Οι προς τούτο συνεχείς και συνεπείς άγώνες του Βορειοηπειρωτικού πληθυσμού, άποκορύφωσι των όποιων ύπήρξεν ο άγών της άυτονομίας, διεκήρυξαν σαφώς την έθνικήν του ύπόστασιν, τα φρονήματα και τας διαθέσεις του, στοιχεία τα όποια έτυχον διεθνούς άναγνωρίσεως. Οι Βορειοηπειρωτικοί αυτοί άγώνες, έν στενή συναρτήσιν και εύθυγραμμίσει προς τους πανελληνίους τοιούτους, μετά τον Β' Παγκόσμιον Πόλεμον, έπέβαλον τον πρόσθετον διεθνή τίτλον, της άναγνωρίσεως της έκκρεμότητας του Βορειοηπειρωτικού, με άρμόδιον όργανον επίλύσεώς του το Συμβούλιον των ύπουργών των Έξωτερικών των Μεγάλων Δυνάμεων. Συνεπώς, πάσα άνασύνδεσις των σχέσεων μετά της Άλβανίας, άνευ σαφούς και ρητής ύπό της Έλλάδος διαφυλάξεως της έκκρεμότητας του Βορειοηπειρωτικού θέματος ένώπιον του κατά τα άνωτέρω διεθνούς όργάνου εθα άποτελή έπιχείρημα ύ-

περ μίας σιωπηράς παραδοχής της δήθεν άνυπαρξίας του θέματος».

Υπό την έννοιαν αυτήν, είναι εύσταθείς και εύλογοι οι ένδοιασμοί, που διετυπώθησαν κατά την άποκατάστασιν των σχέσεων. Έξ άλλου, ο χρόνος που διέρρευσε από της άποκαταστάσεως των σχέσεων, απέδειξε άνευ άντικρύσματος την διαβεβαίωσιν του τότε Έλληνος ύπουργού Έξωτερικών, καθ' ήν «εις το ένδιαφέρον, το όποιον ως ήτο φυσικόν έξεδήλωσεν η Έλληνική Κυβέρνησις δια την έν Άλβανία όμογένειαν, η Άλβανική Κυβέρνησις άναπακρίθη κατά τρόπον ίκανοποιητικόν». Διότι, εις την προκειμένην περίπτωσιν, άν έκτοτε ύπάρχη μεταβολή της άλβανικής στάσεως έναντι των Έλλήνων της Βορείου Ήπειρου, η μεταβολή αυτή είναι επί τα χείρα. Ένδεικτικώς άναφέρεται ότι η όμογένεια έπλήγη βασικώς από τα αντίθρησκευτικά μέτρα της Άλβανικής Κυβερνήσεως. Έκκλησία μετετράπησαν εις άποθηκευτικούς χώρους, ιερείς άποσηματίσθησαν και οι έν Άλβανία όμογενείς άπεστερήθησαν του στοιχειώδους ανθρώπινου δικαιώματος, της θρησκευτικής πίστewς. Με τα πρόσφατα κρατικά μέτρα, περὶ άλλαγής των όνομάτων τα όποια ένθυμίζουν Έλληνοορθόδοξον καταγωγήν, πλήττεται η συνείδησις της ελληνικής καταγωγής του πληθυσμού και γενικώς με άνάλογα άμεσα η έμμεσα μέτρα, επιδιώκεται ο άφελληνισμός της Βορείου Ήπειρου.

Άνεξάρτητως δε των συμβατικών τύπων, οι σχέσεις μεταξύ των δύο όμορων κρατών μπορούν και πρέπει να είναι ουσιαστικά. Άρκει να ύπάρξη το θάρρος της πολιτικής ήγεσίας να άναγνωρίσιν ότι εις τας σχέσεις αυτές ύπαισέρεται άναγκαστικώς το θέμα της Βορείου Ήπειρου και του ελληνικού πληθυσμού της περιοχής αυτής, και να άναζητηθή η άντιμετώπισις αυτού, κατά τας ύπαγορεύσεις του δικαίου και της ήθικης. Άλλωστε, μια τοιαύτη θαρραλέα άντιμετώπισις, μακράν ύπεροβουλιών και σκοπιμοτήτων, ύπαγορεύεται και από τα πολλαπλά κοινά συμφέροντα των δύο λαών, συνειδητοποιούντων την συγγενείαν των εις τον χώρο της Βαλκανικής.

III.— ΛΟΓΟΙ ΣΥΝΙΣΤΩΝΤΕΣ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

I.— Ιστορία — Έθνολογία — Γεωοικονομικοί λόγοι

Όλοι αι μαρτυρία των αρχαίων και νεωτέρων ιστοριογράφων και γεωγράφων συμπίπτουν επί της μαρτυρίας ότι, η Ήπειρος κατοικείτο άνάκαθεν από έθνολογικώς ελληνικών πληθυσμόν. Ός προς τα βόρεια όρια της Ήπειρου, άλλω τα ταυτίζουν με τον ποταμόν Γενούσαν η Σκούμη (Στράβων, Προκόπιος, Χέρσιμπεργκ κ.ά.). Άλλοι άνάγον την άρχην της Έλλάδος άπό βορρά από της αρχαίας Όρικής, παρὰ την σημερινήν Αύλωνα και εις τον ποταμόν Αών (Άριστοτέλης, Πολύβιος, Πουκεβίλ, Λήκ, Χάιν κ.ά.). Την ελληνικότητα των κατοίκων της Ήπειρου μαρτυρούν και οι γεωγραφικοί χάρται των MARIETTE (1645), R. RANDOLF (ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ 4)

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ

Ελλάς - Γιουγκοσλαβία

ΦΑΝΕΡΟΙ και άφανείς παράγοντες, κατέστησαν τα τελευταία χρόνια πολύ εύαίσθητο τον χώρο της Βαλκανικής και γενικώτερα της Άνατολικής Μεσογείου. Το γεγονός αυτό άποτελεί μέτρο έκτιμήσεως των πρωτοβουλιών της Έλληνικής Κυβερνήσεως για έπαφές και συνεννοήσεις με τους ήγέτες των Βαλκανικών χωρών. Έπαφές και συνεννοήσεις που άποσκοπουν σε συνεργασία, με τελικό σκοπό την έδραίωσι της Ειρήνης. Μέσα σε λίγον καιρό η Αθήνα έγινε τόπος συναντήσεων με τους ήγέτες της Ρουμανίας, της Βουλγαρίας και τελευταία της Γιουγκοσλαβίας.

Η πρόσφατη άφιξι στην ελληνική πρωτεύουσα του στρατάρχη Τίτο, έπισημαίνει τις άνέκαθεν φιλικές σχέσεις των δύο γειτονικών λαών. Προσφωνώντας τον στρατάρχη Τίτο, ο Πρόεδρος της Έλληνικής Δημοκρατίας κ. Τσάτσος έιπε ότι η έπίσκεψί του «δέν έπισημαίνει μόνο ένα νόμιμο στάδιο φιλικής συνεργασίας, αλλά θα άποτελέσει και ένα νέο σταθμό για περαιτέρω γόνιμες έξελίξεις».

Έξηρς, ο κ. Τσάτσος, την όμοιαία κατανόησι και έμπιστοσύνη, που χάρις σ' αυτές «σπουδαία βήματα έπιτεύχθηκαν για πολυμερείς διαβαλκανικές συνεργασίες, όπου πολλά κοινά στον γεωγραφικό μας χώρο προβλήματα μπορούν να βρουν την ώφελιμότερη για όλους λύση».

Έξ άλλου, ο στρατάρχης Τίτο, άναφερόμενος στις σχέσεις μεταξύ Έλλήνων και Γιουγκοσλάβων, καθώς και στον ρόλο που μπορούν οι δύο αυτοί λαοί να διαδραματίσουν, έιπε:

«Μεταξύ των λαών Γιουγκοσλαβίας και Έλλάδος

ΑΠΟ ΤΗΝ
ΕΠΙΣΚΕΙΝΨΙΝ

Φωτορεπορτάζ

ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΑΡΧΟΥ
ΤΙΤΟ

Ο στρατάρχης Τίτο με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Κων. Τσάτσο στο Προεδρικό Μέγαρο. Δεξιά ή κ. Γιούβαν-κα Μπρόζ και ή κ. Ιωάννα Τσάτσου λίγο μετά την άφιξη του Γιουγκοσλαβικού προεδρικού ζεύγους στην Αθήνα.

Είναι έκδηλη ή έκφραση της ικανοποίησής και της εύφω-
ρίας στα πρόσωπα των δύο ήγετων. Ο Πρόεδρος Τίτο
και ο κ. Καραμανλής φωτογραφίζονται μετά την μακρό-
τατη συνομιλία που είχαν στο Πολιτικό γραφείο.

Η ΑΛΒΑΝΙΑ ΕΝΤΕΙΝΕΙ ΤΗΝ ΜΑΧΗΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΡΕΒΙΖΙΟΝΙΣΜΟΥ

Η Αλβανία έντεινεί τον αγώνα της έναντίον του διεθνούς ρεβιζιονισμού. Τό τελευταίο τεύχος της πολιτικής και πληροφοριακής επιθεωρήσεως «Η Αλβανία σήμερα», όργανο του Έργατικού (Κομμουνιστικού) Κόμματος της Αλβανίας, είναι αφιερωμένο δολέκτρο στον 19ο τόμο των «Απάντων» του Γενικού Γραμματέως του Κόμματος, Έμνερ Χότζα.

Ο τόμος αυτός περιλαμβάνει τους λόγους, τις εκθέσεις, επιστολές και τηλεγραφήματα της περιόδου Ιουνίου — Δεκεμβρίου 1960, που φέρουν στο φώς τον άποφασισμό και τον αγώνα, που τό κόμμα και ο Έμνερ Χότζα διεξήγαγαν έναντίον του κροσσοφετικού ρεβιζιονισμού.

Ο 19ος τόμος των «Απάντων» του Χότζα δημοσιεύθηκε στις 8 Νοεμβρίου 1975, στην 34η επέτειο από της ίδρύσεως του Κόμματος και ή επιθεώρησις «Η Αλβανία Σήμερα», δημοσιεύει μία σειρά στοιχεία από τον τόμο αυτόν, ελπίζοντας, όπως γράφει, ότι ανταποκρίνεται στις επιθυμίες των αναγνωστών της, να καταστούν πλήρως ενήμεροι της θέσεως του Κόμματος έναντίον στους ρεβιζιονιστές.

Ήταν ή κρίσιμη περίοδος για τό διεθνές κομμουνιστικό κίνημα, όταν άρχισαν να εμφανίζονται βαθιές ιδεολογικές

ΥΠΕΡ ΔΙΜΕΡΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ Η ΑΛΒΑΝΙΑ

ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ (Απρίλιος) — Η νόμιμη αντιπροσωπεία της Αλβανίας στον ΟΗΕ έδωσε άπόψε στην δημοσιότητα σχόλιο της έφημερίδος «Ζέρυ Πόπουλι», στο όποιο αναφέρεται ότι ή διμερής συνεργασία θεωρείται ό μοναδικός τρόπος για να βρούν οι χώρες των Βαλκανίων την ελευθερία, την γενική ειρήνη και την ασφάλεια, ενώ οι υπερδυνάμεις πρέπει να εξοστρακισθούν από τον βαλκανικό χώρο.

«Οι υπερδυνάμεις, προσέθεσαν, όχι μόνο κρατούν άσθεπτή την φλόγα των παλαιών διενέξεων, αλλά προκαλούν νέες έριδες, όπως έγινε στην περίπτωση της Κύπρου».

και πολιτικές διαφορές μεταξύ των διαφόρων κομμάτων και ειδικά μεταξύ της Σοβιετικής Ένώσεως και της Λαϊκής Κίνας.

ΜΕ ΜΙΑ ΣΗΜΑΙΑ

Ο Γενικός Γραμματέας του Έργατικού Κόμματος της Αλβανίας, Έμνερ Χότζα, τόσος στην Συνάντησι του Βουκουρε-

στίου, όσο και στη Διάσκεψι των Κομμουνιστικών και Έργατικών Κομμάτων στην Μόσχα, τον Νοέμβριο του 1960, άρνήθηκε να καταδικάσει τά δόθεν σφάλματα της Κίνας και κατήγγειλε άνοιχτά τη «λαθεμένη» γραμμή του Κ.Κ. Σοβιετικής Ένώσεως, σε μία σειρά μεγάλων θεμάτων άρχής.

«Θά πάμε στη Μόσχα, όχι με δέκα σημαίες, αλλά με μία και μοναδική σημαία, με τη σημαία του Μαρξισμού - Λενινισμού».

Και ακόμη:

«Δέν είναι ό Κρούτσσεφ

Η ΑΛΒΑΝΙΑ ΚΑΛΕΙ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΚΑ ΚΡΑΤΗ ΝΑ ΔΙΩΞΟΥΝ ΤΙΣ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΕΙΣ

ΒΙΕΝΝΗ. — Η Αλβανία, κάλεσε τά άλλα Βαλκανικά Κράτη να διακόψουν τους δεσμούς τους με τις δύο υπερδυνάμεις, υποστηρίζοντας ότι τά προβλήματα της περιοχής μπορούν να επιλυθούν μόνο με ακοινό αγώνα έναντίον των επεμβάσεων της Ούάσιγκτων και της Μόσχας.

Σέ κύριο άρθρο της έφημερίδος του Κ. Κ. Αλβανίας «Ζέρυ Πόπουλι» αναφέρονται τά εξής:

«Τά προβλήματα των Βαλκανίων πρέπει να επιλυθούν από τις ίδιες τις Βαλκανικές χώρες, χωρίς επέμβασι των υπερδυνά-

μεων και, μάλιστα, σ' αντίθεσι προς αυτές».

Η Αλβανία έχει βελτιώσει προσεκτικά τις θέσεις της με τους γείτονές της — Ελλάδα και Γιουγκοσλαβία — τά τελευταία χρόνια, αλλά είναι τό μόνο Βαλκανικό κράτος που άπέριψε την ελληνική πρόσκλησι για την Διαβαλκανική Διάσκεψι, που συνήλθε στην Αθήνα, στις άρχές του έτους.

Τό άρθρο της «Ζέρυ Πόπουλι», συντεταγμένο σε μετριοπαθή γλώσσα, καθιστά σαφές, ότι ή Αλβανία δέν άπορρίπτει άσυζητητή την ελληνική πρωτοβουλία, αλλά την θεωρεί ως μη ρεαλιστική.

ΟΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ
ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΝ ΠΑΡΑ
ΜΟΝΟΝ ΟΤΑΝ ΟΙ ΛΑΟΙ
ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ
ΝΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΗΣΟΥΝ ΩΣ ΕΘΝΗ.

εκείνος που θα άποφασίσει αν ή Αλβανία είναι ή όχι χώρα σοσιαλιστική. Αυτό θα τό άποφασίσει μόνον ό Αλβανικός Λαός, με τους αγώνες του και με τό αίμα που έχυσε. Τόν Μαρξισμό - Λενινισμό και τά συμφέροντα του Λαού μας θα τά υπερασπισθούμε με φωτιά... Πολεμήσαμε νηστικοί και ξυπόλητοι, αλλά δέν θα ύποκύψουμε μπροστά σε όποιο δύσκολο...».

Οι λόγοι εκείνοι του Έμνερ Χότζα άποκτούν σήμερα, μετά τις «παρεκκλίσεις» των Κ. Κ. Ιταλίας και Γαλλίας, ιδιαίτερη βαρύτητα και σημασία.

Τό αλβανικό Κόμμα είναι άποφασισμένο να διατηρήσει και να υπερασπισθή την «ακαταμάχητα» του Μαρξισμού - Λενινισμού έναντι οιοδήποτε ρεβιζιονισμού.

Σχόλιον της «Εστίας»

ΠΡΩΤΙΣΤΟΝ ΠΑΝΤΩΝ

Αγγέλλεται εκ Τιράνων:

«Η Αλβανία έκάλεσε τά άλλα Βαλκανικά κράτη να διακόψουν τους δεσμούς των με τάς δύο υπερδυνάμεις, τονίζουσα, ότι τά προβλήματα της περιοχής ήμπορούν να επιλυθούν μόνον με κοινό αγώνα έναντίον των επεμβάσεων της Ούάσιγκτων και της Μόσχας».

Αντί, όμως, μίας τοιαύτης ... μεγαλεπήδου ιδέας, θα ήτο προτιμότερον όπως οι κινεζόφιλοι τσαρίσκοι των Τιράνων περιορίσουν τάς ... κοσμοσωτήριους προθέσεις των, συμβάλλοντες εις την ρύθμισιν εκκρεμών προβλημάτων της Βαλκανικής περιοχής — εν οίς και τό Βορειοηπειρωτικόν. Διότι, ποίαν αξίαν έχει ό «κοινός αγών» έναντίον της Ούάσιγκτων και της Μόσχας, όταν οι σχέσεις των Βαλκανικών λαών δηλητηριάζονται ένδον, με τοιαύτας έθνικας-ένεργείας κατά των διεθνών νομίμων; Σεβασθήτε, σύντροφοι των Τιράνων, τό ιερόν δικαίωμα των έν Βορείω Ηπείρω όμογενών μας δι' αυτόνομίαν, και βλέπομεν κατόπιν...

Η ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΣΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

Είς τό ύπ' αριθμόν 62 (Τεύχος Πρώτον) της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως, της 19 Μαρτίου 1976, δημοσιεύθη Προεδρικόν Διάταγμα, ύπ' αριθμόν 169, περί εισιτηρίων εξέτασεων και εισαγωγής σπουδαστών εις τά Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και άνωτέρας Σχολάς.

Διά την εισαγωγήν των Βορειοηπειρωτών αναφέρονται εις τό άρθρ. 44, παράγραφος δ', τά εξής:

«Είς ποσοστόν 1 ο)ο επί του έκάστοτε όριζομένου αριθμού εισακτέων εις οιοδήποτε σχολήν ή τμήμα σχολής, εισάγονται τέκνα Έλλήνων τό γένος γονέων, οι όποιοι έχοντες οιοδήποτε ύπηκοότητα κατέφυγον άμφότεροι ή τούλάχιστον ό έχων κατ' ά νόμον την επίμειλιαν του τέκνου, εις την Ελλάδα εκ Βορείου Ηπείρου, λόγω δυσμε-

νών έθνικών περιστάσεων μετά τό έτος 1939, κατά δεδωσιν δημοσίας άρχής».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΣΤΑ ΤΙΡΑΝΑ

Ο ύπουργός Έμπορίου κ. Βαρδινογιάννης μετέβη στα Τίρανα, όπου υπέγραψε την νέα Έλληνοαλβανική έμπορική συμφωνία, καθώς και συμφωνία για την πρόληψι της μεταδόσεως επιζωοτιών, για την διαπραγμάτευσι των όποιων έχουν άσχοληθή αντιπροσωπείες από έμπειρογνώμονες.

Η επίσκεψι του κ. Βαρδινογιάννη ήταν ή πρώτη Έλλην ύπουργού που πραγματοποιήθηκε στην Αλβανία.

ΧΕΙΜΑΡΡΑ

(Συνέχεια από την σελίδα 4)

νοντο για την ώραίότητά των, όμορφες, θανάτες, μαυρομάτες, λυγρές, και μι' ένα βλέμμα άεθλαίο, που προκαλούσε τον σεβασμό εκείνου που θα την κίπταζε. Ήσαν πιστές και άφωτισμένες στον άνδρα τους και την οικογένεια, παρασπονδία συζυγική, ούδέποτε άναφέρεται στην Ιστορία των γυναικών της Χειμάρρας.

Παράξενο φαίνεται σε πολλούς τό έθιμο κατά τό όποιο, όταν μία Χειμαρριώτισσα άφρόστανε, ό άνδρας της την έστελνε για θεραπεία στο πατρικό της σπίτι και όταν έγένετο καλά, έπέστρεφε εις την συζυγική στέγη, αυτό όμως όφείλεται στο γεγονός ότι ό Χειμαρριώτης είχε την άπαίτησι να πάντρευη γερή γυναίκα και όχι άρρωστη, γιατί είχε ανάγκη από γερά και δυνατά παιδιά, που θα ένγινοντο καλοί πολεμιστάι.

Όταν όμως, έκανε παιδιά και μάλιστα γερά, τότε έπαίρνε τό όνομα του μεγαλύτερου γιου του, δηλαδή, ή Μάννα του Λάμπρου. του Κώστα, κλπ. Έλέγετο ό Λάμπρος της Λάμπραννας, ό Κώστας της Κώσταννας, κ.ο.κ.

Αξία ιδιαίτερας προσοχής ήταν τά έθιμα του θανάτου, γιατί δέν τά συναντάμε σ' άλλη Έλληνική γωνιά, έχουν δέ την προέλευσή τους στους Αρχαίους Έλληνες.

Όταν ό θάνατ ήτο νέος, έ-

θεωρείτο μεγάλη άπόλεια, γιατί προορίζετο για καλός πολεμιστής. Όταν ό νεκρός έφονέτο στη μάχη παλληκαρίσας, τον έκλαιγαν όλοι οι συγγενείς και γέροντες, γιατί δέν ήτο προσβολή, ένας άνδρας να κλαίη τό παλληκάρι που σκοτώθηκε πολεμώντας.

Τό έθιμο αυτό, λέγει ό Ν. Παπαδόπουλος, Γυμνασιάρχης στο διδύλι του «Η Βόρεια Ηπείρος», υπενθυμίζει τους Όμηρικούς χρόνους της Αρχαίας Ελλάδος, γι' αυτό και πιστεύουμε ότι, οι Χειμαρριώτες είναι καθαρόαιμοι Αρχαίοι Έλληνες, έπαύσανε δέ την πίστι μας αυτή τό ότι αι εκδηλώσεις της ζωής είναι παρόμοιες με των Έλλήνων της Όμηρικής έποχής.

Ο Αχιλλεύς προτρέπει τους Μυρμιδόνες κατά τον θάνατον του Πατρόκλου γ' αρχίσουν τον θρήνον ως εξής:

«Μυρμιδόνες Ταχύπλοι, έμοί έρίηρες Έπείροι» κλπ. (Ιλ. Ψ. 56)

δηλαδή:

Σύντροφοι, άκούστε άγαπητοί, γοργοί μου Μυρμιδόνες, άτία μη λύστε άπ' τά λαιμά, μόν' έτσι λίγο ακόμη μι' άμύδια άς πάμε κι' άλογα, να κλέψουμε μία στάλα τον Πατρόκλό μας. Μα άφού κατόπιν κλέμαται χορτάσουμε και δάκρυα, τότε έδώ ξεζεύουμε κι' όλοι έννομένοι τρώμε.

(Μετάφρ. Πάλλης)